

dila okrog njega in zahtevala, naj jima jo spet in spet pokaže.

„Dedek, Jelica bo tudi velika, kajne?“ vprašala je Ivka in jo pobožala s svetim strahom oddaleč.

„I, seveda bo, kadar zraste.“

„Jej, jej, pa se bomo igrali. Janček, veš kaj bova naredila? Tak voziček, velik, močan, pa ne bova muc upregla, ampak midva bova vozila.“

„Beži, beži!“ ugovarjal je ta, ki se je štel zadnje tedne sem za bolj pametnega, „s tem ne bo nič, saj veš, da se lahko prevrne.“

„Tako? Torej tako me sodijo? — Dobro, pokazati jim hočem, kje je pesek in kje ga ni!“

Doma je divjal in se rotil nad Dolinci: „Torej tako sodijo človeka, ki jim hoče dobro, ki jih hoče obvarovati zla!“

Ded se je lahko nasmehnil. Mož je najbrže vedel, da pride do tega ali podobnega. Konopljo je poznal, narava izprijenih, maščevanja željnih ljudij mu pa tudi ni mogla biti neznan.

„Ti se nad tem jeziš?“ vprašal je zeta in stopil tik pred njega. „Jaz ti do danes nisem hotel nič svetovati, ker moj svet bi

Trnovo na Notranjskem.

„Pa se ne bo, saj ne boš vozil sam, ampak bom tudi jaz pomagala!“ — —

Od tistega dne so bile muce odslovljene, in voziček je romal pod streho, da so ga kmalu prepredli pajki...

Čez dva dni je povedal prijatelj Brente Tomažiču, kako si namigavajo tržani o njegovi tožbi.

Tomažič bi bil prej pričakoval, da se pod njim udere zemlja, kakor da mu prisojajo kaj takega.

Postal je bled, ustne so se mu tresle, in izpregovoriti ni mogel dolgo časa nobene besede. Šele čez nekaj trenutkov je mogel reči:

bil različen od tvojih namer, in vedel sem, da bi me ti ne bil poslušal. Toda moralo je tako priti. Dolinci so zagazili koj v začetku pregloboko v mlako, in zdaj da bi jih ti s silo vlekel iz nje? Tudi jaz čutim za ljudstvo in ljubim domačo zemljo in žrtvoval bi za oboje vse, toda tam, kjer imam vsaj iskrico upanja pridobiti ali obvarovati kaj s svojo žrtvijo. Jaz vem, saj ti berem lahko z obraza, da misliš ti rekurirati, toda povem ti odkritosrčno, vzrok, iz katerega se hočeš pritožiti, ni več domoljubje, ampak žene te tvoj egoizem, tvoje samoljubje, da pokažeš Dolincem, da nisi tak, kot so te jim narisali Konoplja, Jurjevič in drugi. Toda